

Nørre Søbys kalender

Januar 2000 - februar 2001.

Man. 8.	Jan. 19.30	Generalforsamling, Lokalarkivet	Nørre Søby Skole
Fre. 12.	18.00	Fællesspisning	Varmestuen
2.	Mar.	Panik på Camping Rolighed	Forsamlingshuset
3.		Panik på Camping Rolighed	Forsamlingshuset
4.		Panik på Camping Rolighed	Forsamlingshuset

Faste ugentlige aktiviteter

Mandag	Gymnastik	10.00 - 11.00	Varmestuen
	Læseforeningen	14.00 - 16.00	Varmestuen
	Øveaften, dilettant	18.00 - 21.00	Forsamlingshuset
Tirsdag	Banko	19.30 -	Forsamlingshuset
	Træning - NSB	19.00 -	Stadion
	Koraften	19.30 - 21.30	Skolen
Torsdag	Læseforeningen	14.00 - 16.00	Varmestuen
	Træning - NSB	19.00 -	Stadion
Fredag	Legestue	10.00 -	Varmestuen

Faste månedlige aktiviteter

1. Mandag	Lokalarkiv	18.30 - 21.30	Skolen
1. Onsdag	Kaffemik	10.00 -	Varmestuen
1. Torsdag	Skulderbladet	19.30 -	Søvej 23
	Sundhedsplejersken	10.00 - 12.00	Varmestuen
3. Onsdag	Diskussionsklub	10.00 -	Varmestuen

Redaktionsmøderne er offentlige - kom med dine gode ideer.

Kom bladet ikke, så ring til : 65991559, 65901719, 65902475, 65901501

Løssalg : 4 kr. pr. stk. Kan købes hos redaktionens medlemmer.

Annoncering : 1 kr. pr. spaltmillimeter

Årsabonnement, inklusiv forsendelse : 100 Kr. pr. år.

Redaktør og ansvarshavende : Peter Albrekt

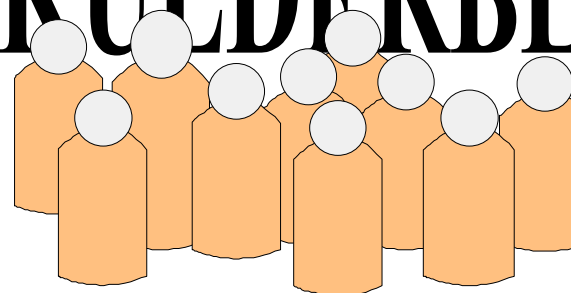
Næste nummer udkommer den 1. Februar 2001. Deadline : 15. januar.

Sats : Sysstel.

10. Årgang nr. 11. 1. December 2000 til 1. Januar 2001 ISN0906-6519

SKULDERBLADET

for Nørre Søby og omegn

”Kirken lukker ved årets udgang”

Hvordan ville du reagere, hvis den meddelelse var sat op på kirkedøren? Nu er det ikke så mange af Nørre Søbys ca. 1000 beboere, som ville se den; men rygtet ville ile rundt, og aviserne ville givet skrive om det.

Jeg sammenligner med meddelelsen om lukning af Postekspeditionen i Brugsen. - Kunne vi i givet fald fald mønstre en tilslutning til en protestskrivelse på omkring 95%?

Der har netop været valg til menighedsrådet, som er det sidste område inden for den offentlige forvaltning, hvor Søbynerne suverænt bestemmer, hvem der skal passe på deres kirke, præstegård og kirkegård. Rådet har indstillingsret, når der skal ansættes ny præst. - Og iøvrigt medvirke til at gøre kirken synlig i hverdagen.

Som i så mange andre sogne blev der fredsvalg i Nørre Søby; og godt at nogen vil påtage sig opgaven. I tiden op til den 14. november kunne vi i aviserne, i radioen og på TV følge de mange udtalelser om og syn på menighedsrådets/

kirkens rolle i år 2000. Der var ris og lidt ros! Jeg hæftede mig bl.a. ved en udtalelse fra en præst, som sagde, at den manglende interesse også kunne tages som et udtryk for, at man egentlig var ret tilfreds med den måde, opgaverne blev varetaget på.

Menighedsrådet sørger for, at de fysiske forhold er i orden, når vi ønsker at bruge kirken ved gudstjenester, dåb, konfirmation, bryllup og begravelse. Derudover indbydes til forskellige arrangementer i løbet af året.

Tiderne skifter, og navnlig i disse år går det stærkt. Befolkningen i Nørre Søby skifter i en grad, som ikke var tilfældet tidligere. Det gamle landsbysamfund, forankret i kirken, er borte, og nye livsmønstre tegner sig. Det er udviklingen, siger vi. Men ønsker vi en så gennemgribende udvikling, at vi stiltiende ville accepterer, at "Kirken lukker ved årets udgang. "?

Hvad enten vi bruger kirken lidt eller

meget, og selv om vi mener, "at den ikke betyder så meget i dag", så er den, og det den står for, hjørnesteinen i vort daglige liv - det grundlag de fleste af os er opdraget og opvokset på.

For snart mange år siden rejste min kollega til Sverige for at arbejde der. Hun er en munter, positiv og livsglad person, en gevinst på en arbejdsplads. Vel ankommen hinsidan sendte hun os et festligt kort (med relevante tegninger) - teksten lyder:

"Man sakner inte koen, för båset er tomt".

Tror I ikke, at vi ville savne kirken og al det, den repræsenterer og tager vare på, hvis der en dag stod på kirkedøren, "at kirken lukker ved årets udgang. " ? - Det tror jeg, så lad os værdsætte, at nogen iblandt os har påtaget sig at danne det lovbealede menighedsråd - det sidste område hvor Søbynitterne (de der bor inden for det gamle kirkesogns grænser) selv træffer afgørelserne om, hvem der skal løse de daglige opgaver vedrørende vores kirke og kirkegård.

Brændestakken skyldes, at der den gang var indrettet røgeri i den længe, der ses her på billedet.

Udover røgeriet var der i øvrigt også træskomagerværksted og smugkro, hvilket næppe gjorde stedet mindre folkeligt eller mindre interessant.

I baggrunden ses møllen, klar til at male

byens mel ved førstkomende blæsevejr.

Autoværkstedet er endnu ikke bygget, og der var næppe heller meget brug for det den gang. Billedet nederst er af nyere dato og viser

en af kærrets faste beboere. Venter han mon på hende ?

red

Om skolens trængsler

Som det fremgår af sidste nummer af Skulderbladet, er Nørre Søby Skole økonomisk trængt.

At det samme gør sig gældende for stort set alle offentlige skoler i dagens Danmark er kun en ringe trøst.

Det er som om det ikke er gået op for de politiske beslutningstagere, at der for 7 år siden kom en ny skolelov, der på en række punkter gør op med fortidens udmannelsesmæssige masse- og spildproduktion.

En af de mere betydningsfulde ændringer, er klasseundervisningens afskaffelse. Hvor det før var klassen, der var udgangspunktet er det nu den enkelte elevs læring og udvikling, der er i centrum.

Et stigende antal kommuner sætter antallet af elever i klasserne op i nærheden af de 30.

Derved ødelægges mulighederne for en fornuftig undervisning tilsvarende. På kort sigt sparer man penge, men når prisen for en kortsigtet besparelse betyder forringet læring og udvikling for de op-

voksende generationer er prisen for høj. Oplevelser, for den enkelte elev er også noget meget centralt. En skole, hvor eleverne stort set udelukkende er henvist til en tilværelse som "burhøns" uden kontakt til omverdenen er sandelig fattig.

Oftentimes er der i klasserne en læringsmæssig og modenhedsmæssig forskel på eleverne på måske 4 klassetrin. Med 28 elever i en klasse, siger et simpelt regnestykke, at der er langt under 2 minutter til rådighed pr. elev pr. lektion.

Spørgsmålet om hvordan man indenfor det beskedne tidsrum skal kunne nå at tilgodese den enkelte elevs personlige læring og udvikling kan næppe besvares. Vi må blot konstatere, at det vigtigste overhovedet i et land som Danmark, undervisning og uddannelse har lavstatus.

Der er måske slet ikke er en politisk vilje til en folkeskole, men derimod en skjult dagsorden, der omfatter privatisering også på dette område.

selige, i vores kropslighed, ja, selv i vores fordøjelse er han tilstede: "Æde og drikke og elskov og søvn!... Uden at blive som dyr på ny, skulle I ingenlunde smage lykken." Derfor til sidst. En opskrift fra Gustav Wieds gastronomiske og lyriske hjerte, når den store realist viser sig som den store sprogkviklibrist. Lyt blot til følgende svada: "Man begynder med kaviar. En hel stør, fanget i floden Volga, serveres på en isblok og skæres op; hvorefter man med langskæftede, fladsløvede sølvskeer borer dyret rognen ud af livet og fortærer den med ristet brød og en tanke af citron. Derefter ser-

veres suppe med fingertykke asparges. Derefter østers på isblokke uden skal. Derefter sprængte ænder med ærter, blomkål, røget bayonne-skinke og rørt smør - fantastisk delikate! Derefter strasburger-gåselever-postej på artiskokstole. Derefter dyreryg med paradisæble-gele. Derefter kæmpe-ananas. Derefter fasaner med fjer på. Og endelig til slut: Is á la Marengo og dessert: grønne druer, blå figen og gule oranger, alt direkte fra voksestedet. Vinene behøver ikke at nævnes; men der er elleve glas foran hver kuvert." (Dansemus s.454)

Som i enhver anden forening stimuleres bestyrelsens arbejde, når man mærker, at medlemmerne tager del i foreningens liv. Det gælder sikkert også for menighedsrådet, hvor præsten, som er født medlem, arbejder sammen med de af folket valgte medlemmer. Den konstruktion er vel skabt for at give sammenhæng mellem det kirkelige og de nødvendige praktiske foranstaltninger.

Jeg ønsker god arbejdslyst til det nye menighedsråd med at gøre kirken synlig i hverdagen i den næste 4-års periode. - Lad os finde ud af, hvordan vi alle kan hjælpe med den opgave. Det handler i høj grad om samarbejde mellem menigheden, menighedsrådet og præsten.

Nørre Søby, den 15. november 2000

Aase Reffstrup

Nørre Søby gadekær

I midten af 60-erne kunne man næsten dagligt lægge øre til en af tidens helt store succes'er - Ved landsbyens gadekær - sunget af Keld og the Donkeys.

Sangens budskab var ganske enkelt den, at ude på landet havde de unge kun et samlingssted, gadekæret.

Her mødtes han og hun og sød musik opstod.

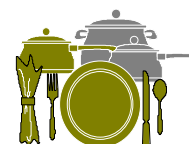
Og der var nu også nok noget om snakken. Mange af os bærer givetvis rundt på minder om vin-

tereftermiddage og aftener - når isen på gadekæret for første gang kunne bære - hvor man afprøvede nyindkøbte skjorter i spændt forventning om netop hun også dukkede op.

Billedet her er 1905, og som man kan se er meget forandret siden da.

Helt ude til venstre ser man Oden-sevej 42 med en stor

brændestak ud mod vejen.

Fællesspisningen

Er på bordet fredag den 12. Januar kl. 18.00. Ring til Bente - 65901944 - senest tirsdag den 9. Januar.

Mange tak til Nørre Søby !

Der er indbetalt 3270 kr. i frivillige bidrag til Skulderbladet. Et flot resultat og en flot opbakning - tak for det !.

Som det fremgår af denne udgave af Skulderbladet, gør vi et forsøg med af få billeder med i bladet. Dels historiske billeder, dels billeder af nyere dato.

Med ønsket om et godt nyt år for alle i Nørre Søby og omegn.

Red

Månedens digt

Nytår 2000

**Vi har alle ønsker for det nye år!
Folkekirkens - at den består.
Eller slut med præst og degn og kirkekor,
plus alle os som vist nok tror.
Slut med barnedåb og bryllupshalløj,
hvor gæsterne filmer som baggrundsstøj.**

**Kirken kan ikke fås for en slik,
selv klokkernes kimen er ren mekanik.
Så skal der pudses, kalkes og males,
alting sku' også gerne betales.
Ikke så sært at menighedsråd
rimer mere på gråd, end det gør på dåd.**

**Præstens prædiken og klokkernes bimlen,
rækker nok ikke helt til himlen.
Andepaté plus haj med det hele,
ja, det kan vi sagtens gå med til at dele.
Alting bli'r straks lidt mer' kompliceret,
når T.V-avisen melder "serveret".**

**Et er dog sikkert som ja og amen,
Kirken har brug for os alle sammen.**

Huspoeten

Til bords med Gustav Wied

Af Anders Kjærsg
Fortsat fra september nummeret.

For det andet og i forlængelse af det første er der en tæt forbindelse mellem det at spise og det at være. "Der mensch ist, was er isst", noterede den tyske filosof Ludvig Feuerbach. Vi er det, vi spiser. En tankegang der også gælder for Wied. Det bekræftes på sin egen satiriske måde bla. i Satyrspillet Dansemus, hvor den erotisk favnende og fraskilte musiklærerinde Adelheid Mürer bager på den sky og støvede og små distræte ungarer, cand. phil. Ejnar Hegge. En dag, hvor hun har inviteret ham på kaffe, udspiller der sig følgende scene: "Næ, spis først den kiks der, lille Ejnarprins, den har jeg smurt til dig! Kan du se, jeg har lavet et A af sukker på den? Og på den her står der et E!... Nu æder vi hinanden, ikke? ha, ha! Skål! og til lykke og velsignelse for os begge, min dreng" Adelheid Mürer er vulgær. Hun går lige på og hårdt til stor irritation for den lille generte "Ejnarprins". Pointen i scenen er selve inkorporationen, der som baggrund trækker på den kristne nadvertradition. Mennesket forenes med den mad, det spiser, hvilket for Hegges og Mürers vedkommende vil sige, at de er blevet til ét kød. Sammensmeltet i legeme og sjæl ved gensidigt at æde hinandens initialer. Men tilbage til Livsens Ondskab. Her gør incorporations-tanken sig også gældende. Man ser det i den parallellitet som er mellem de retter, der befinder sig på bordet og så de respek-

tive personers fysiologi. Det gælder ikke mindst kvantitativt. Bordets overdådighed, mængden af mad, sætter sig jo som pund på dolkene, der selv fremtræder som importante underværker af kød. Men ikke kun kvantitativt er der paralleller mellem det, som står på bordet, og de, der sidder ved bordet. Det gælder også for udseende. Det siges bla. om redaktør Heilbuth: "hans røde skinnende ansigt lyste under det krusede, hvide hår, som en fuldmåne under en snesky"; og om fabriksejer Røssel: "at hans isse var skaldet som et græskar". Hos begge de herrer er ansigtet skildret som store, højrøde, straalende hummere, a la dem, der befinder sig inde midt på bordet: svedkogte og skallede og med lange tynde følehorn, som trevler af hår, der stikke ud af den glatte overflade. Parallelliteten er tydelig. Fadet med hummerne, breder sig jo fra bordets centrum og ud mod dets periferi til dolkene, der sidder rundt om, hvilket opløser afstanden mellem mad og menneske. "Der mensch ist, was er isst". Hermed er vi tilbage, hvor vi begyndte. Med Faarepers realistiske livsbetragtning: "Vi æder, og vi drikker, og vi sover, og vi dør." Og sådan er det altid med Wied. Han bevæger sig ikke ud af stedet, men bevæger sig på stedet. Scener, figurer, personer og miljøer skifter ustandselig, men grundfilosofien er hele tiden den samme. Han fastholder os i det reale, i det san-